

Ім'я користувача:
Полтавський інститут економіки і права Полтавськи...

ID перевірки:
1016211321

Дата перевірки:
25.04.2024 22:17:10 EEST

Тип перевірки:
Doc vs Internet

Дата звіту:
25.04.2024 22:17:41 EEST

ID користувача:
100011299

Назва документа: Курсова робота_Шахун Марія

Кількість сторінок: 20 Кількість слів: 3242 Кількість символів: 26756 Розмір файлу: 38.64 KB ID файлу: 1015983386

8.67% Схожість

Найбільша схожість: 2.81% з Інтернет-джерелом (<http://www.pravoznavec.com.ua/period/chapter/32/210/7381>)

8.67% Джерела з Інтернету

390

Сторінка 22

Пошук збігів з Бібліотекою не проводився

0% Цитат

Вилучення цитат вимкнене

Вилучення списку бібліографічних посилань вимкнене

0% Вилучень

Немає вилучених джерел

Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна»

Полтавський фаховий коледж

Циклова комісія правознавства

Курсова робота

з дисципліни «Теорія держави та права» на тему:

«Інтерпретаційно-правова діяльність»

Виконала:

здобувачка 1 курсу,

групи ЗПЗ-23-2фмб-рІ

Шахун Марія Андріївна

Науковий керівник: старший викладач

Стрілко Дмитро Леонідович

Полтава 2024

ЗМІСТ

Вступ.....	2
РОЗДІЛ 1 ПОНЯТТЯ, МЕТА ТА ФУНКЦІЇ ТЛУМАЧЕННЯ НОРМ ПРАВА.....	4
РОЗДІЛ 2. ВИДИ ТЛУМАЧЕННЯ ТА СПОСОБИ ТЛУМАЧЕННЯ НОРМ ПРАВА.....	11
РОЗДІЛ 3 АКТИ ОФІЦІЙНОГО ТЛУМАЧЕННЯ НОРМ ПРАВА: ПОНЯТТЯ, ОЗНАКИ, ВИДИ.....	15
ВИСНОВКИ.....	18
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	19

Вступ

Інтерпретаційно-правова діяльність виступає як невід'ємний компонент правової системи України, відіграючи ключову роль у забезпеченні єдності та ефективності правозастосування, а також у реалізації прав та свобод людини і громадянина. Її актуальність зумовлюється низкою факторів, серед яких: Динамізм розвитку суспільних відносин, що обумовлює постійну потребу в уточненні та роз'ясненні змісту норм права. Складність та багатогранність правового регулювання, що робить неминучим виникнення неоднозначного тлумачення правових норм. Необхідність забезпечення єдності та узгодженості правозастосовчої практики, що потребує чітких та зрозумілих правил тлумачення права.

Об'єктом дослідження курсової роботи виступає інтерпретаційно-правова діяльність як система методів, прийомів і засобів з'ясування та роз'яснення змісту норм права.

Предметом дослідження є теоретичні та практичні аспекти інтерпретаційно-правової діяльності в Україні.

Метою дослідження є комплексне дослідження теоретичних та практичних аспектів інтерпретаційно-правової діяльності в Україні, визначення її ролі у правозастосуванні, а також розробка рекомендацій щодо вдосконалення цієї діяльності.

Досягнення поставленої мети передбачає вирішення наступних завдань:

1. Визначення поняття та сутності інтерпретаційно-правової діяльності.
2. Дослідження видів та способів тлумачення норм права.
3. Аналіз ролі офіційного та неофіційного тлумачення норм права.
4. Визначення проблем інтерпретаційно-правової діяльності в Україні.

Методологічною основою дослідження виступають загальнонаукові та спеціальні методи пізнання, такі як:

- Догматичний метод – для аналізу нормативно-правових актів, наукової літератури та практики правозастосування.
- Порівняльно-правовий метод – для порівняння та аналізу інтерпретаційно-правової діяльності в Україні та зарубіжних країнах.
- Системний метод – для дослідження інтерпретаційно-правової діяльності як цілісної системи.

Структура курсової роботи складається зі вступу, трьох розділів, висновків та списку використаної літератури.

РОЗДІЛ 1 ПОНЯТТЯ, МЕТА ТА ФУНКЦІЇ ТЛУМАЧЕННЯ НОРМ ПРАВА

Тлумачення норм права - це невід'ємна частина процесу правореалізації. Без нього правильне розуміння та застосування законів було б складним, а в деяких випадках неможливим. Багатовіковий досвід та практика підтверджують цю необхідність.[1]

Вчені з давнини до сьогодення досліджували цю проблему. С. Алексєєв, А. Венгер, Ю. Власов, Л. Воєводін, М. Вопленко, А. Заєць, О. Зайчук, Д. Керімов, С. Кечек'ян, С. Комаров, В. Копейчиков, О. Копиленко, М. Коркунов, В. Котюк, В. Лазарєв, П. Люблінський, М. Марченко, І. Михайлівський, А. Міцкевич, В. Нагребельний, П. Недбайло, М. Оніщук, Н. Оніщенко, К. Опалеко, А. Піголкін, П. Рабінович, Ю. Тихомиров, Ю. Тодика, Є. Трубецька, В. Хропанюк, О. Черданцев, Ю. Шемшученко, Г. Шершеневич та інші зробили значний внесок у розробку теорії тлумачення права. У демократичному суспільстві мета тлумачення права - це виявлення змісту норм права для забезпечення їх правильної та ефективної реалізації в рамках законності.

Тлумачення права - це невід'ємний аспект правової системи, що полягає у з'ясуванні змісту правових норм, їх мети, соціального призначення та практичної значущості.[2] Це складний та багатогранний процес, що потребує ґрунтовних знань у галузі права, логіки, герменевтики та інших дисциплін.

Академічний дискурс щодо тлумачення права зосереджується на таких аспектах:

1. Методологія тлумачення:

- Граматичний метод: тлумачення тексту закону з урахуванням його мовних особливостей та правил синтаксису.
- Логічний метод: тлумачення тексту закону з точки зору логіки, виявлення внутрішньої послідовності та усунення суперечностей.

- Систематичний метод: тлумачення тексту закону в контексті інших норм права, з урахуванням його місця в системі законодавства.
- Історичний метод: тлумачення тексту закону з урахуванням історичних умов його прийняття, волі законодавця та генезису правової норми.
- Функціональний метод: тлумачення тексту закону з урахування його мети, соціального призначення та практичної значущості.

2. Види тлумачення:

- За суб'єктом тлумачення: офіційне (судове, адміністративне) та неофіційне (доктринальне, наукове).
- За результатом тлумачення: автентичне (тлумачення, що дається самим законодавцем), буквальне (тлумачення тексту закону за його буквальним змістом), розширювальне (тлумачення, що розширює сферу дії правової норми) та звужувальне (тлумачення, що звужує сферу дії правової норми).[3]

3. Проблеми тлумачення права:

- Прогалини в законодавстві: відсутність чітких та однозначних норм права, що потребує тлумачення та застосування аналогії закону або аналогії права.
- Суперечності в законодавстві: наявність неузгоджених або взаємовиключних норм права, що потребує вибору пріоритетної норми та тлумачення з урахуванням ієрархії джерел права.
- Вільне тлумачення: суб'єктивізм у процесі тлумачення права, можливість різних інтерпретацій норм права, що може призвести до неправомірного застосування закону.

4. Роль тлумачення права:

- Забезпечення законності: правильне тлумачення права є запорукою законності та справедливості, сприяє єдиному розумінню та застосуванню законів.

- Реалізація права: тлумачення права дає можливість застосувати абстрактні правові норми до конкретних життєвих ситуацій, забезпечуючи реалізацію прав та свобод людини.
- Розвиток права: тлумачення права може сприяти розвитку та вдосконаленню законодавства, усуненню прогалин і суперечностей, а також адаптації права до мінливих суспільних потреб.

Важливим аспектом академічного дослідження тлумачення права є аналіз та критика різних методологічних підходів, вивчення практики тлумачення права в різних юрисдикціях, а також розробка нових методів та інструментів тлумачення, що відповідають сучасним викликам правової системи. [4]

Загальний та абстрактний характер норм права (нормативність) зумовлює необхідність їх конкретизації при застосуванні до конкретних ситуацій. Тлумачення права слугує інструментом для перекладу загальних та абстрактних норм на мову більш конкретних висловлень, що не викликає сумнівів щодо їх застосування до конкретної ситуації.

Кожна норма права регулює певний вид суспільних відносин, які володіють як спільними, так і індивідуальними ознаками.[5] Індивідуальність цих відносин, а також поява нових життєвих ситуацій, не передбачених законодавцем, обумовлюють потребу в тлумаченні норм права.

Важливо чітко розрізняти правотворчість та тлумачення права. Інтерпретатор правової норми не творець права, а лише з'ясовує та визначає волю законодавця, виражену в нормативному акті. В юридичній літературі існують різні думки щодо того, чи всі норми права потребують тлумачення. Деякі науковці вважають, що тлумачити слід лише незрозумілі норми. Проте, для визначення, чи є норма зрозумілою, її все одно потрібно дослідити та розтлумачити.

Соціальне призначення тлумачення права полягає в забезпеченні однозначного (уніфікованого) розуміння змісту юридичної норми усіма, хто має її застосувати або реалізувати.

Тлумачення права має практичну значущість, адже воно використовується для вирішення юридичних справ, подолання конфліктних ситуацій та винесення правового вердикту. [6] Існує дискусія щодо об'єкта тлумачення права. Одні науковці вважають, що тлумаченню підлягають закони, інші - норми права, а треті - право загалом. Більшість авторів схиляються до думки, що тлумаченню підлягають саме норми права. Тлумачення норм права є фундаментальним процесом у правовій системі. Воно полягає у з'ясуванні змісту, цілей та практичного значення правових норм. За допомогою різних методологій, таких як граматичний, логічний та систематичний методи, здійснюється інтерпретація норм права для їх належного застосування. Тлумачення забезпечує законність, сприяє реалізації прав та свобод людини, а також розвитку права загалом.

Тлумачення норм права відіграє ключову роль в їх застосуванні. Це динамічний процес, який пронизує всі етапи реалізації правових норм, виступаючи передумовою та умовою їх ефективного застосування.[7]

Важливо підкреслити, що тлумачення не обмежується лише правозастосуванням. Воно має місце в різних сферах правової діяльності, таких як:

1. Систематизація права: тлумачення використовується для з'ясування дійсного змісту норм права, визначення їх системних зв'язків та відбору необхідного нормативного матеріалу.
2. Наукове пізнання: тлумачення є необхідним інструментом для дослідження та аналізу правових явищ, формулювання наукових концепцій та теорій.

3. Пропаганда права: тлумачення використовується для роз'яснення правових норм широкому загалу, формування правової культури та поваги до закону.

4. Правове виховання: тлумачення сприяє формуванню правосвідомості у людей, розуміння ними своїх прав та обов'язків.

Особливості тлумачення в правозастосуванні: Частота використання: тлумачення використовується дуже часто в процесі правозастосування. Офіційний характер: в правозастосуванні тлумачення має виключно офіційний характер і отримує зовнішній вираз. Різноманіття методів: в правозастосуванні використовується широкий спектр методів тлумачення, що дозволяє всебічно та об'єктивно з'ясувати зміст правових норм.[8]

Важливість тлумачення в правовій системі:

1. Забезпечення законності: правильне тлумачення норм права гарантує їх законне та справедливе застосування.
2. Єдність правозастосування: тлумачення норм права сприяє єдиному розумінню та застосуванню правових норм на всій території країни.
3. Усунення прогалин в законодавстві: тлумачення норм права дає можливість застосовувати правові норми до нових життєвих ситуацій, які не були передбачені законодавцем.
4. Стимулювання розвитку права: тлумачення норм права може сприяти вдосконаленню законодавства, адаптації його до мінливих суспільних потреб, виявленню та усуненню застарілих або неефективних норм.

Тлумачення норм права - це складний та багатогранний процес, який потребує ґрунтовних знань у галузі права, логіки, герменевтики та інших дисциплін.[9] Професійний підхід до тлумачення норм права є запорукою законності, справедливості та ефективності правової системи.

Тлумачення норм права – це багатогранний процес, що виходить за межі правозастосування. Воно відіграє ключову роль у різних сферах

правової діяльності, таким чином забезпечуючи правильне розуміння та застосування законів. Існують різні теорії щодо функцій та завдань тлумачення права. Статичні теорії роблять акцент на стабільності та незмінності норм права, відкидаючи можливість їх коригування під час тлумачення.[10] Натомість, динамічні теорії визнають змінність змісту правових норм та допускають їх пристосування до нових умов життя.

Професійний підхід до тлумачення норм права потребує ґрунтовних знань та володіння різними методологіями. Це дозволяє забезпечити законність, справедливість та єдність правозастосування.

Правова природа актів офіційного тлумачення (інтерпретаційних актів) викликає дискусії в юридичній літературі. Деякі юристи вважають їх лише роз'ясненнями норм права без створення нових правил, інші ж відносять до джерел права, що фактично містять правові норми.[11] Акти офіційного тлумачення - це правові акти, прийняті компетентними державними органами, що містять роз'яснення норм права або порядку їх застосування.

Ознаки актів офіційного тлумачення:

1. належність до системи правових актів: формальна визначеність, юридична чинність, офіційний характер, цільова спрямованість, регулятивна обов'язковість;
2. офіційний характер: результат діяльності компетентного органу держави або посадовця;
3. особлива юридична форма: структура, зміст, форма, стиль письмового викладення, прийняття відповідно до чітко певної процедури;
4. особливий зміст: загальні (нормативні) або персонально адресовані та індивідуально-конкретні роз'яснення інтерпретатора;
5. певні юридичні наслідки: регулювання суспільних відносин;

6. похідний характер: не мають самостійного значення, діють в поєднанні з роз'яснюваними нормативно-правовими актами; скасування нормативного акта тягне за собою втрату юридичної чинності інтерпретаційного акта.

Інтерпретаційні акти забезпечують єдність та узгодженість у правозастосовчій практиці, усувають прогалини в законодавстві, полегшують суб'єктам права розуміння та застосування норм права. Важливо знати та правильно використовувати акти офіційного тлумачення при застосуванні норм права. Використання інтерпретаційних актів сприяє законності, справедливості та об'єктивності у правозастосуванні. Застосування актів офіційного тлумачення має ґрунтуватися на принципах законності, доцільності, обґрунтованості та пропорційності. Необхідно постійно вдосконалювати систему актів офіційного тлумачення, щоб зробити її більш ефективною та дієвою. Важливо забезпечити доступність актів офіційного тлумачення для всіх суб'єктів права. Роз'яснення норм права в актах офіційного тлумачення мають бути чіткими, зрозумілими та недвозначними. Необхідно уникати прийняття інтерпретаційних актів, які дублюють або суперечать чинним нормам права. Акти офіційного тлумачення мають відповідати загальним принципам права та міжнародно-правовим стандартам. Контроль за діяльністю з прийняття та застосування актів офіційного тлумачення покладається на відповідні органи державної влади.

РОЗДІЛ 2. ВИДИ ТЛУМАЧЕННЯ ТА СПОСОБИ ТЛУМАЧЕННЯ НОРМ ПРАВА

Тлумачення норм права (інтерпретація) – це аналітико-інтелектуальна діяльність, спрямована на з'ясування та розкриття точного значення, змісту та мети правових норм.[12] Метою тлумачення є забезпечення єдності та узгодженості в розумінні та застосуванні норм права, що сприяє законності, справедливості та об'єктивності у правозастосовчій практиці.

Розрізняють два основних типи тлумачення:

1. Офіційне: дається компетентними органами державної влади (судами, прокуратурою, міністерствами тощо) у формі спеціальних актів (постанов, роз'яснень, листів). Має обов'язковий характер для всіх суб'єктів права.
2. Неофіційне: дається науковцями, юристами, практиками у формі наукових статей, коментарів, монографій. Не має обов'язкового характеру, але може використовуватися як допоміжний інструмент при тлумаченні норм права.

Процес тлумачення норм права складається з таких етапів:

- 1) Граматичне тлумачення: дослідження тексту норми права, з'ясування значення слів, словосполучень, речень.
- 2) Логічне тлумачення: аналіз логічної структури норми права, встановлення зв'язків між її елементами.
- 3) Системне тлумачення: розгляд норми права в контексті інших норм права, з'ясування її місця в системі законодавства.
- 4) Історичне тлумачення: дослідження історії прийняття норми права, з'ясування її цілей та завдань.
- 5) Спеціальне тлумачення: використання спеціальних знань (технічних, економічних, юридичних) для з'ясування значення термінів, що містяться в нормі права.

Тлумачення норм права має ґрунтуватися на таких принципах:

- 1) Законність: тлумачення має ґрунтуватися на чинному законодавстві.
- 2) Об'єктивність: тлумачення має бути неупередженим, ґрунтуватися на фактах.
- 3) Логічність: тлумачення має бути логічним, без суперечностей.
- 4) Системність: тлумачення має відповідати системі законодавства.
- 5) Гуманізм: тлумачення має відповідати загальнолюдським цінностям.

Проблемні аспекти та шляхи їх вирішення. Недосконалість законодавства: прогалини, суперечності, нечіткість формулювань ускладнюють процес тлумачення норм права. Відсутність єдиної практики тлумачення: різні суб'єкти права можуть по-різному тлумачити одну й ту ж норму права, що може призвести до правової невизначеності. Недоступність інформації про тлумачення норм права: не всі мають доступ до офіційних джерел тлумачення норм права, що може призвести до помилок у їх застосуванні.

Тлумачення норм права – це багатоступінний процес, що охоплює три рівні (ступені) юридичного аналізу:

Догматичний аналіз:

Цей рівень тлумачення фокусується на вивченні юридичних особливостей норм права, їх логічної структури та зв'язків з іншими нормами права. Догматичний аналіз включає:

1. Систематичне тлумачення: розгляд норми права в контексті всієї системи законодавства, з'ясування її місця та взаємозв'язків з іншими нормами.
2. Історичне тлумачення: дослідження історії прийняття норми права, з'ясування її цілей та завдань.

3. Логічне тлумачення: аналіз логічної структури норми права, встановлення зв'язків між її елементами.
4. Спеціальне тлумачення: використання спеціальних знань (технічних, економічних, юридичних) для з'ясування значення термінів, що містяться в нормі права.

Соціально-історичний аналіз:

На цьому етапі досліджуються моральні, економічні та інші передумови, які зумовили прийняття норми права, для з'ясування її мети та завдань. Соціально-історичний аналіз включає:

1. Аналіз соціально-економічних умов: дослідження того, які суспільні потреби та проблеми покликана вирішити норма права.
2. Аналіз політичних та історичних факторів: дослідження того, як політична та історична ситуація вплинула на формування норми права.
3. Аналіз порівняльного правознавства: дослідження досвіду правового регулювання аналогічних питань в інших країнах.

Види тлумачення. Розрізняють два типи тлумачення:

Тлумачення актів індивідуального правового регулювання:

1. Це встановлення змісту конкретних рішень, констатацій, що містяться в актах індивідуального правового регулювання (судових рішеннях, адміністративних актах тощо). Тлумачення актів індивідуального правового регулювання:

2. Здійснюється самим органом, який прийняв рішення, або іншими особами, які мають потребу в його застосуванні. Стосується одиничних конкретних суспільних відносин, на які спрямований акт.

Тлумачення актів загального правового регулювання:

Це з'ясування змісту, призначення, зв'язків, юридичної сили та природи нормативних приписів, що містяться в актах загального правового

регулювання (законах, кодексах, підзаконних актах тощо). Тлумачення актів загального правового регулювання:

1. Спрямоване на виявлення сенсу та мети нормативних приписів, що лежать в основі правового регулювання певних суспільних відносин.
2. Включає аналіз зв'язків між нормами права, їх систематизацію, усунення прогалин та суперечностей.

Існує два основних види тлумачення норм права: офіційне та неофіційне. Офіційне тлумачення може бути автентичним або делегованим. Тлумачення також можна розділити за результатами (загальне або казуальне) та характером (буквальне, логічне тощо). Для правильного розуміння змісту правових норм застосовують різні способи тлумачення, зокрема граматичний, логічний, систематичний тощо.

РОЗДІЛ 3 АКТИ ОФІЦІЙНОГО ТЛУМАЧЕННЯ НОРМ ПРАВА: ПОНЯТТЯ, ОЗНАКИ, ВИДИ

Офіційне тлумачення норм права здійснюється уповноваженими державними органами та має обов'язкову силу. Існує два види офіційного тлумачення: автентичне (видається органом, що прийняв правовий акт) та делеговане (здійснюється судами, правоохоронцями тощо).[12]

Акти офіційного тлумачення мають загальний характер та поширюються на широке коло ситуацій. Вони є обов'язковими для виконання. Різні органи державної влади можуть бути уповноважені давати роз'яснення щодо застосування норм права. Тлумачення необхідне у випадках, коли правова норма нечітка, суперечлива або потребує узагальнення практики її застосування. Офіційні роз'яснення не повинні суперечити чинному законодавству та мають бути доступними для всіх.

Існує два види офіційного тлумачення норм права: автентичне та казуальне.

1. Автентичне тлумачення: роз'яснення від органу, який прийняв правовий акт. Воно допомагає зрозуміти зміст та застосування акта, але не створює нових норм права. Суди можуть використовувати його як додаткову інформацію.
2. Казуальне тлумачення: роз'яснення щодо застосування норм права в конкретній ситуації. Воно обов'язкове тільки для цього випадку і не створює прецеденту. Значення таких роз'яснень полягає в тому, що вони показують, як правильно застосовувати правові норми в схожих ситуаціях.

Офіційне тлумачення норм права – це діяльність уповноважених державних органів, спрямована на конкретизацію та уточнення змісту чинних правових норм. Важливо підкреслити, що метою офіційного тлумачення не є створення нових правових норм, а лише роз'яснення та полегшення розуміння вже існуючих.

Залежно від сфери дії та характеру роз'яснень, акти офіційного тлумачення поділяються на два основних види:

Акти нормативного тлумачення:

- Акти автентичного тлумачення: видаються тим же органом, який прийняв нормативно-правовий акт, що потребує роз'яснення. Ці акти мають самостійне значення і застосовуються неодноразово у правозастосовній практиці. Їхня дія охоплює широке коло суспільних відносин.
- Акти делегованого/легального тлумачення: видаються нормотворчим суб'єктом, якому делеговані повноваження на офіційне тлумачення. Подібно до актів автентичного тлумачення, вони мають самостійне значення і застосовуються неодноразово у правозастосовній практиці, охоплюючи різні сфери суспільних відносин.

Акти казуального (індивідуального) тлумачення:

- Акти судового тлумачення: надаються судами загальної юрисдикції та спеціалізованими судами у процесі розгляду конкретних справ. До них належать мотивувальна частина рішення суду, роз'яснення, листи, рекомендації суду касаційної інстанції. Ці акти поширюються виключно на конкретний випадок і не використовуються в подальшій юридичній практиці.
- Акти адміністративного тлумачення: здійснюються адміністративними органами при розгляді конкретних справ. До них належать акти скасування незаконних актів, листи-роз'яснення. Подібно до актів судового тлумачення, вони мають разовий характер і не застосовуються в прецедентному праві.

До переліку актів адміністративного тлумачення додаються накази міністерств із роз'ясненнями права, правозастосовні акти міністерств та акти місцевого самоврядування з нормативним характером. Деталізуються типи судового тлумачення: казуальне (обов'язкове для учасників

конкретної справи) та нормативне (загальнообов'язкове для судів при застосуванні відповідної норми).

Офіційне тлумачення норм права є обов'язковим для широкого кола осіб та відіграє ключову роль у правовій системі України. Воно поділяється на окремі види залежно від того, хто здійснює тлумачення (суб'єкта) та статусу норми, що потребує роз'яснення. Завдяки компетентності уповноважених органів, офіційне тлумачення забезпечує точне розуміння та правильне застосування правових норм, сприяючи справедливому вирішенню юридичних питань та захисту прав громадян.

ВИСНОВКИ

Інтерпретаційно-правова діяльність визначається як комплексний процес роз'яснення та встановлення змісту норм права, що здійснюється уповноваженими суб'єктами з метою забезпечення їх єдино можливого розуміння та послідовного застосування. Її сутність полягає в усуненні невизначеності та лакун правових норм, визначенні оптимального способу їх реалізації у конкретних ситуаціях, а також у сприянні захисту прав та свобод громадян і юридичних осіб.

Цілі та завдання:

1. Забезпечення єдності та послідовності в правозастосовній практиці, що мінімізує ризики суб'єктивного тлумачення та свавілля з боку правозастосовних органів.
2. Усунення прогалин та колізій у законодавстві, що сприяє підвищенню його якості та ефективності.
3. Визначення оптимального способу реалізації правових норм у конкретних ситуаціях, що гарантує справедливе та обгрунтоване вирішення правових спорів.
4. Захист прав та свобод громадян і юридичних осіб шляхом забезпечення чіткого та однозначного розуміння правових норм.

Інтерпретаційно-правова діяльність є невід'ємним елементом правової системи України, що забезпечує належне розуміння та застосування норм права. Вона спрямована на усунення невизначеності та прогалин у законодавстві, а також на визначення оптимальних шляхів реалізації правових норм. За допомогою різних методів та за участю уповноважених суб'єктів інтерпретаційна діяльність гарантує єдність правозастосування, захист прав громадян та ефективне правове регулювання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Нерсесянц В. С. Інтерпретація норм права: теорія і практика. – М.: Юрид. лит., 2004. – 270 с.
2. Скакун О. Ф. Теорія права: підручник. – Х.: Право, 2006. – 672 с.
3. Тюхтин Л. В. Проблеми теорії та практики тлумачення норм права: монографія. – К.: Юрінком Інтер, 2001. – 304 с.
4. Абрамович М. М. Актуальні проблеми інтерпретаційно-правової діяльності в Україні / М. М. Абрамович // Вісник Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого. – 2012. – № 2. – С. 115-120.
5. Бобкова О. М. Судове тлумачення норм права / О. М. Бобкова // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право. – 2013. – Вип. 34. – С. 10-14.
6. Ківалов С. В. Інтерпретаційно-правова діяльність: поняття, сутність, види / С. В. Ківалов // Вісник прокуратури. – 2011. – № 11. – С. 5-13.
7. Мацко С. М. Доктринальне тлумачення норм права / С. М. Мацко // Право України. – 2008. – № 12. – С. 103-108.
8. Панов В. Г. Проблеми офіційного тлумачення норм права / В. Г. Панов // Юридичний вісник. – 2012. – № 1. – С. 45-50.
9. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР
10. Цивільний кодекс України: Закон України від 16.01.2003 № 435-IV
11. Господарський кодекс України: Закон України від 16.01.2003 № 436-IV
12. Кодекс адміністративного судочинства України: Закон України від 06.07.2005 № 2745-VI

Схожість

Джерела з Інтернету

390

1	http://www.pravoznavec.com.ua/period/chapter/32/210/7381	13 джерел	2.81%
2	http://lib.kart.edu.ua/bitstream/123456789/2171/1/%d0%9d%d0%b0%d0%b2%d1%87%d0%b0%d0%bb%d1%8c%d0%	27 джерел	1.97%
3	http://inas.nbuu.gov.ua/j-pdf/ap_2021_12_28.pdf	3 джерела	1.51%
4	http://www.scc.univ.kiev.ua/upload/iblock/9cc/dis_Mustetsa%20I.V..pdf	119 джерел	1.2%
5	https://revolution.allbest.ru/law/01145849_0.html	29 джерел	0.96%
6	http://dspace.oneu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/10855/1/%d0%a1%d0%b0%d0%b2%d0%b5%d0%bb%d1%8c%	62 джерела	0.56%
7	https://d7.lutsk-ntu.com.ua/sites/default/files/ekonomichniy_forum_vipusk_no32019_2.pdf		0.52%
8	https://er.nau.edu.ua/bitstream/NAU/35988/1/%d0%94_2018_120007_%d0%91%d0%b0%d0%b9%d1%80%d0%b0%d1%	3 джерела	0.49%
9	http://nvppp.in.ua/vip/2019/1/tom_2/1-2_2019.pdf		0.49%
10	https://ccu.gov.ua/sites/default/files/library/konstytutciinyi_polylog.pdf	2 джерела	0.37%
11	https://vo.uu.edu.ua/pluginfile.php/525167/mod_folder/content/0/%D0%90%D0%B4%D0%BC%D1%96%D0%BD%D1%	16 джерел	0.37%
12	https://studfile.net/preview/9164186	47 джерел	0.37%
13	https://conf.ztu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/10/teorseminar-zhytomyr-2021_1.pdf		0.34%
14	https://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream-download/123456789/81953/3/Nadtochii_Masters_thesis.pdf		0.34%
15	http://Srik.ru/better/article-57341.php	34 джерела	0.31%
16	http://ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/42900/3/dysertaciyna_robota_na_zdobuttya_naukovogo_stupenya_doktora_yu	6 джерел	0.28%
17	http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/12642/torhovel%27na%20viina.pdf?isAllowed=y&sequence=1	9 джерел	0.28%
18	http://mego.info/%D0%BF%D1%80%D0%BE%D0%B1%D0%BB%D0%B5%D0%BC%D0%B8-%D1%80%D0%BE%D0%B7%D0%B2...		0.28%
19	http://visnyk.univd.edu.ua/index.php/VNUAF/issue/download/31/pdf91	6 джерел	0.25%
20	http://referatu.net.ua/referats/135/40458	5 джерел	0.25%

21	https://dspace.udpu.edu.ua/bitstream/123456789/13275/1/tezu.pdf	2 джерела	0.25%
22	https://libmir.com/book/238147/readf	2 джерела	0.25%